

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1

Factors Related to Behaviors Illustrating the Love of Being Thai of
Prathom Suksa 6 Students at Schools under the Jurisdiction of
Yasothon Primary Educational Service Area Office 1

พนิตา รวมธรรม¹ ขวนชัย เชื้อสาธุชน² และเชาวนประภา เชื้อสาธุชน³
Phanita Ruamtham¹ Chuanchai Chueasathuchon² and
Chaowprapha Chueasathuchon³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 จำนวน 347 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรประกอบด้วย แบบสอบถามชนิดมาตราการประเมิน จำนวน 9 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมรักความเป็นไทย แบบวัดการได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล แบบวัดการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย โดยมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.815 ถึง 0.921 และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยมี 8 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย ซึ่งตัวแปรชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์พฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนได้ ร้อยละ 74.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.308 โดยที่ตัวพยากรณ์ที่ดีมี 5 ตัว ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย

คำสำคัญ: พฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน, ความสัมพันธ์, การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
179 หมู่ 14 บ้านโคกกลาง ต.ลุมพุก อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร 35110 E-mail : Ruam2009@hotmail.com.

²รองศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Abstract

The purpose of this research was to investigate factors influencing the behaviors showing the love of being Thai of Prathom Suksa 6 students. The sample group consisted of 347 Prathom Suksa 6 students at schools under the jurisdiction of Yasothon of Primary Educational Service Area Office 1, selected by means of the stratified random sampling. The research instruments included a rating scale questionnaire to assess nine factors believed to influence the behaviors illustrating the love of being Thai: the love of being Thai, the perception of the desirable model of being Thai, the family loving and supporting in child rearing, the reasoning type of child rearing, mass media, the internal local of control, the future-orientation, the need for achievement, and the attitude toward the behaviors demonstrating the love of being Thai. The reliability of all the nine parts of the questionnaire ranged from 0.815 to 0.921. The multiple regression analysis was used in the data analysis.

The research findings were as follows: The findings revealed that eight variables - the perception of the desirable model of being Thai, the family loving and supporting in child rearing, the reasoning type of child rearing, mass media, the internal local of control, the future-orientation, the need for achievement, and the attitude toward the behaviors demonstrating the love of being Thai - were found to strongly influence the behaviors of the love of being Thai, which altogether could be used to predict the behaviors with the accuracy rate of 74.90 percent and the standard deviation of 0.308. Five factors found to be good predictors were the perception of the desirable model of being Thai, mass media, the internal local of control, the need for achievement, and the attitude toward the behaviors demonstrating the love of being Thai.

Keywords: love of being Thai behaviors, relationship, Multiple Regression Analysis

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพซึ่งหากคนมีคุณภาพแล้วย่อมส่งผลให้สังคมและประเทศชาติพัฒนาและเจริญก้าวหน้า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ 2542 : 3) มาตรา 7 บัญญัติไว้ว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 8) ที่ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554 : 7) ได้สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 ไว้ว่า ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบททั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อสถานะประเทศไทยอย่างมากคือ ค่านิยมที่ตึงตึงเสื่อมถอยและประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือน ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ตึงตึงลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการบริโภค การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไมตรีน้อยลง แกร่งแย่งเอาเปรียบกันขาดความสามัคคี ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และขาดการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม นอกจากนี้สังคมไทยในปัจจุบันยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นมากมาย เช่น ปัญหาชนบทรบเร่ประเพณีของไทยถูกละเลยหรือถูกนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง มีวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทับถมมากขึ้น นิยมความรุนแรง ลุ่มหลงวัตถุนิยม รวมทั้งหลงใหลในวัฒนธรรมต่างชาติ อีกทั้งยังขาดความกตัญญู กลายเป็นคนเห็นแก่ตัวทำให้ขาดความรับผิดชอบ ขาดรากเหง้าศีลธรรมคุณธรรมและวัฒนธรรมไทย (ชาติชาย กิ่งมิ่งแสง และคนอื่น ๆ 2558 : 113)

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 ที่มีอายุระหว่าง 10 – 12 ปี เป็นช่วงที่อยู่ในวัยเด็กตอนกลาง (จรรยา เครือไชย 2550 : 6) มักมีพฤติกรรมคล้ายตามพฤติกรรมเลียนแบบ หรือพฤติกรรมที่ทำให้ตนเป็นจุดเด่น เพื่อเรียกร้องความสนใจและการยอมรับจากผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน ในเด็กบางคน การที่จะเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนได้นั้นต้องแสดงพฤติกรรมที่เด่นรู้ดีกว่าตนเป็นผู้ใหญ่ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมไม่น่าปรารถนา (ดุจเดือน พันธุมนาวิน 2550 : 10) เช่น การแต่งกายของเด็กตามแฟชั่นมากเกินไป และมองการแต่งกายแบบไทยและวัฒนธรรมประเพณีไทยเป็นสิ่งที่ล้าสมัย ขาดความเคารพผู้อาวุโส ใช้คำพูดที่ไม่ไพเราะ และขาดจิตสำนึกในความเป็นไทย ดังนั้นเด็กในวัยนี้จึงเป็นวัยที่ควรได้รับการวางรากฐานทางความคิด และความประพฤติด้านวัฒนธรรมไทย จึงควรส่งเสริมพฤติกรรมรักความเป็นไทยโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอดเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาไทย ชนบทรบเร่ประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีความกตัญญูต่อบุคคลที่ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอย่างถูกต้อง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2552 : 42) การส่งเสริมพฤติกรรมรักความเป็นไทยนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษากับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะเป็นช่วงวัยที่เด็กมีความเจริญทางความคิด อารมณ์ สังคม สามารถคิดวิเคราะห์และหาเหตุผลประกอบการคิดได้ และเด็กสามารถแยกแยะสิ่งที่ไม่ควรทำกับสิ่งที่ควรทำได้ (ขวัญจิรา อินทร์เอี่ยม 2553 : 6) ดังนั้นการเริ่มต้นปลูกฝังและส่งเสริมพฤติกรรมรักความเป็นไทยให้เด็กในช่วงวัยดังกล่าวจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และยอมรับคุณค่าด้วยเหตุผลได้ง่าย ซึ่งเป็นการวางรากฐานทางความคิด และรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่เหมาะสมกับสังคมไทยไว้จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความตระหนักในสำคัญของเรื่องนี้ และสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดยโสธร เขต 1 เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนได้รับทราบข้อมูลพื้นฐานในการนำไปวางแผนเพื่อพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมรักความเป็นไทย เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้แก่เยาวชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความเชื่ออำนาจ ในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทยกับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ยโสธร เขต 1

2. เพื่อวิเคราะห์ตัวพหุปัจจัยที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

2. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.1 ตัวแปรพหุปัจจัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

2.1.1 ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน

2.1.2 ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1.3 ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ พฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

1. ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย เป็นตัวพหุปัจจัยที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 193 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 2,607 คน

2. ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 347 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก กลาง และใหญ่

3. เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปร ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราการประเมิน 6 ระดับ ใช้การสร้างโดยยึดตามแบบของพฤติกรรมไทย โดยมีคำตอบให้เลือก ได้แก่ จริงที่สุด ถึง ไม่จริงเลย สำหรับวัดตัวแปรทั้ง 9 ตัวแปร จำนวน 9 ฉบับ โดยผู้วิจัยสร้างเอง ดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบวัดพฤติกรรมรักความเป็นไทย มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.921 ฉบับที่ 2 แบบวัดการได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.838 ฉบับที่ 3 แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.863 ฉบับที่ 4 แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.869 ฉบับที่ 5 แบบวัดการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.846 ฉบับที่ 6 แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.869 ฉบับที่ 7 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.815 ฉบับที่ 8 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.852 และฉบับที่ 9 แบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.822 ซึ่งแบบวัดทั้ง 9 ฉบับ มีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.815 ถึง 0.921

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามวันเวลาที่ได้นัดหมายไว้ ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2558 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Enter และแบบ Stepwise

สรุปผลการวิจัย

1. ตัวพยากรณ์ทั้งแปดประกอบด้วย ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลและการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.866 หรือกล่าวได้ว่าตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์พฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนได้ร้อยละ 74.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.308 รายละเอียดดังตารางที่ 1

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน มี 5 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย (x_1) การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน (x_4) ความเชื่ออำนาจในตน (x_5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_7) และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย (x_8) ซึ่งตัวแปรชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์พฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนได้ร้อยละ 74.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.307 รายละเอียดดังตารางที่ 2 - 3

3. สมการพยากรณ์พฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน ซึ่งเขียนในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบคือ

$$Y' = 0.549 x_1 + 0.106 x_7 + 0.119 x_8 + 0.079 x_4 + 0.110 x_5 - 0.013$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$z'_y = 0.568 Z_{x_1} + 0.119 Z_{x_7} + 0.110 Z_{x_8} + 0.105 Z_{x_4} + 0.103 Z_{x_5}$$

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธี Enter ระหว่างตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะ เดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ตัวแปร กับพฤติกรรม รักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปรพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	P
	b	β		
กลุ่มลักษณะสถานการณ์				
การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย (X_1)	0.535	0.554	13.532	0.000
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน (X_2)	0.015	0.019	0.412	0.681
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X_3)	-0.006	-0.007	-0.132	0.895
การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน (X_4)	0.071	0.095	2.358	0.019
กลุ่มจิตลักษณะเดิม				
ความเชื่ออำนาจในตน (X_5)	0.093	0.087	2.008	0.045
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (X_6)	0.072	0.075	1.486	0.138
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_7)	0.079	0.088	1.752	0.081
กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์				
เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย (X_8)	0.107	0.098	2.242	0.026
a = -0.018 R = 0.866 R ² = 0.749 SE _{est} = 0.308 F = 126.310 P = 0.000				

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2_{Change}) และผลการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธี Stepwise

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² _{Change}	F _{Change}	P
X_1	0.822	0.675	0.675	717.036	0.000
$X_1 X_7$	0.851	0.725	0.050	62.085	0.000
$X_1 X_7 X_8$	0.859	0.738	0.013	17.501	0.000
$X_1 X_7 X_8 X_4$	0.862	0.743	0.005	6.506	0.011
$X_1 X_7 X_8 X_4 X_5$	0.865	0.748	0.005	6.224	0.013
$X_1 X_7 X_8 X_4 X_5 X_6$	0.866	0.749	0.002	2.083	0.150

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ดีกับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปรพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	P
	b	β		
การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย (x_1)	0.549	0.568	15.183	0.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_7)	0.106	0.119	2.674	0.008
เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย (x_8)	0.119	0.110	2.560	0.011
การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน (x_4)	0.079	0.105	2.762	0.006
ความเชื่ออำนาจในตน (x_5)	0.110	0.103	2.495	0.013
a = -0.013 R = 0.865 R ² = .748 SE _{est} = 0.307 F = 202.080 P = 0.000				

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนอยู่ในวัยที่กำลังเรียนรู้ และชอบที่จะเลียนแบบพฤติกรรมที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ยิ่งพฤติกรรมใดที่นักเรียนได้พบเห็นบ่อย ๆ หรือจากแบบอย่างของตนเองชื่นชอบแล้วก็จะนำพฤติกรรมนั้นไปเลียนแบบ และปฏิบัติตามทั้งในด้านวัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมการกิน และวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่ได้รับจากตัวแบบ หรือการที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นยุคของการสื่อสารที่ไร้พรมแดนข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ จะส่งถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การพูด การใช้สินค้า อาหาร วัฒนธรรม ประเพณีที่ถูกถ่ายทอดมายังผู้รับข้อมูลข่าวสารนักเรียนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมักจะเลียนแบบจากสื่อที่ได้อ่าน หรือการปฏิบัติตามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ให้การอบรมเลี้ยงดูโดยการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และอธิบายเหตุผลควบคู่ไปกับการสั่งสอนซึ่งนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครองดังกล่าวจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและยอมรับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองได้ง่ายทำให้นักเรียนซึมซับและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง นอกจากนี้นักเรียนที่มีความเชื่อเห็นคุณค่าในสิ่งที่ตนเองเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดี และมองเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะทำให้เด็กมีความอดทน พยายาม และเป็นแรงผลักดันให้กระทำพฤติกรรมที่ตนเองมีความเชื่อ หรือความรู้สึกที่ตนเองเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดี ดังเช่นนักเรียนที่มีความรู้สึกที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย ย่อมจะเห็นคุณค่าและความสำคัญของพฤติกรรมรักความเป็นไทยทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมรักความเป็นไทยออกมา ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ที่สรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลไว้ว่าพฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากสาเหตุ 4 ประการ คือ 1) สาเหตุทางด้านสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลเผชิญอยู่หรือข้อขัดขวางพฤติกรรม 2) จิตลักษณะเดิมของบุคคลเกิดจากการได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ สะสมกันมาในอดีตและพันธุกรรม 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์ ที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์แบบกลไก เป็นจิตลักษณะสถานการณ์ปัจจุบันกับจิตลักษณะเดิมที่ส่งผลต่อพฤติกรรม และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่ากันว่าปฏิสัมพันธ์แบบในตนคือ จิตลักษณะทางจิตใจของบุคคลผู้กระทำซึ่งเป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา

2. จากสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน ฉะนั้นผลการวิจัยนี้จึงสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เพียงบางส่วน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย อาจเป็นเพราะว่า การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทยเป็นการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กในการรับรู้การแสดงออก จากตัวแบบในกระบวนการการเรียนรู้ทางสังคมนั้น ตัวแบบจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เมื่อเด็กได้เห็นตัวแบบ หรือแบบอย่างปฏิบัติให้เห็นนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ เลียนแบบในสิ่งที่เห็นและยิ่งพฤติกรรมใดที่ได้รับการชื่นชมและเป็นที่ยอมรับ

นับถือ ผู้ที่เลียนแบบจะเกิดความประทับใจและมั่นใจในการแสดงพฤติกรรมนั้น และจะจดจำนำพฤติกรรมที่ได้เห็นมาประพฤติปฏิบัติตาม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปัทมา ปรัชญาเศรษฐ (2548 : 4) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความถี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดระยอง พบว่า การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความถี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย อาจเป็นเพราะว่าการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน เป็นการรับแนวความคิดและแนวทางในการปฏิบัติตนจากการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ซึ่งบทบาทของสื่อมวลชนนั้นมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน และการประพฤติปฏิบัติตน เพราะการสื่อสารเป็นวิธีการที่จะให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจสร้างทัศนคติใหม่ ๆ และทำให้ผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารประพฤติปฏิบัติตน เช่นเดียวกับอลงกรณ์ ปวีณพิงค์ (2540 : 195) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับการรับรู้ข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยได้สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่ออิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ต่อการรับรู้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการแต่งกายแบบไทยมากที่สุดคือ นักร้องและนักแสดง สื่อที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ภาษาไทยและวรรณกรรมไทยมากที่สุดคือ วิทยุ

ความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย อาจเป็นเพราะว่า ความเชื่ออำนาจในตนเป็นความคิดของบุคคลที่เชื่อว่าผลของการกระทำที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่เกิดจากทักษะและความสามารถของตนหรือความพยายามของบุคคลใดสามารถรับรู้ผลจากการกระทำของตน และควบคุมตนเองได้ ดังนั้น นักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเอง และมีความภาคภูมิใจในตนเอง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสามารถทำอะไรได้ด้วยความสามารถในตนเอง ขึ้นชมตนเอง ดังนั้นบุคคลที่มีคุณลักษณะเช่นนี้จะแสดงออกถึงพฤติกรรมรักความเป็นไทย ที่บุคคลมีความภาคภูมิใจในตนเองที่เกิดมาเป็นคนไทย ใช้สินค้าไทย รับประทานอาหารไทย และชื่นชมอนุรักษ์สืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นของชาติไทยเราเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อนันต์ แยมเย็น (2551 : 234) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีมารยาททางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนมากจะมีพฤติกรรมการมีมารยาททางกาย และพฤติกรรมการมีมารยาททางวาจามากกว่านักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนน้อย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย อาจเป็นเพราะว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือลักษณะภายในของบุคคลที่เป็นแรงผลักดันให้แสดงถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จ มีความตั้งใจ มุ่งมั่นให้ประสบความสำเร็จ มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และศิริพร ประสาทมงคล (2531 : 172) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสตรีชนบท พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นมีความสอดคล้องกับหลักธรรมะทางพุทธศาสนา และวัฒนธรรมไทย โดยในความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นจะต้องเป็นการกระทำที่ถูกต้องดีงามและเป็นที่ยอมรับได้ จึงจะถือว่าเป็นความสำเร็จที่นำมาซึ่งความสุขในทางพุทธศาสนา ซึ่งธรรมะในพระพุทธศาสนาได้มีอิทธิพลต่อชีวิตคนไทยเป็นอย่างมากโดยจะสอนให้นักเรียนคิดดี พูดดี ทำดี ซึ่งทำให้นักเรียนคิด และประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม เช่น การทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การมีความกตัญญูรู้คุณ ตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นฤทัย ดาวเรือง (2546 : 35) ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์กับพฤติกรรมวัฒนธรรมด้านคตินิยมของวัยรุ่นโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมวัฒนธรรมด้านคตินิยมของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ยังมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมวัฒนธรรมด้านคตินิยมสูงตามไปด้วย

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย อาจเป็นเพราะว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทยว่าเป็นสิ่งที่ดี ชอบและพอใจที่จะแสดงพฤติกรรมรักความเป็นไทยออกมา นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย ย่อมจะเห็นคุณค่าและความสำคัญของพฤติกรรมรักความเป็นไทย เมื่อนักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญแล้ว นักเรียน

ก็จะแสดงพฤติกรรมรักความเป็นไทยออกมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินดา มูลผล (2548 : 148) ที่ได้ศึกษา เรื่องการศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกตัญญูตเวทีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาจำนวน 450 คน พบว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ มากจะมีพฤติกรรมกตัญญูตเวทีมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะทางพุทธน้อย

ส่วนตัวแปรที่พบว่าเป็นตัวพยากรณ์ที่พยากรณ์ได้น้อยของพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ไม่ใช่ตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครองคนไทยไม่ได้ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลอย่างแท้จริง และในปัจจุบันครอบครัวไทยส่วนใหญ่พ่อแม่ต้องออกมาทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาให้การอบรมเลี้ยงดูลูก จึงพยายามที่จะให้ความรักความอบอุ่นกับลูกโดยการให้สิ่งของหรือเงินทดแทนและ มักตามใจลูก ซึ่งทำให้นักเรียนมีค่านิยมทางวัตถุสิ่งของและละเลยในเรื่องของการทำบุญ เข้าวัดฟังธรรม และศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระชูชาติ คงสีดา (2544 : 8) ที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผล ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลจริยธรรม

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ไม่ใช่ตัวพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมรักความเป็นไทย ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนนั้นเกิดจากการสะสมประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลในสถานะต่าง ๆ รวมถึง ความสามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ เป็นผู้ที่มีรู้จักอดได้รอได้ แต่ในสภาพปัจจุบันเป็นวิถีชีวิตที่ต้องมีการแข่งขันเร่งรีบ และยังเป็นยุคของเทคโนโลยี ยิ่งทำให้คนถูกปลูกฝังให้เข้าถึงข้อมูลด้วยความรวดเร็ว ทำให้นักเรียน ในยุคปัจจุบันไม่รู้จักการรอคอย สมาธิสั้น ไม่สามารถทำอะไรได้นาน ๆ ได้ ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจมากกว่าเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของธีระศักดิ์ กำปรรณารักษ์ และคนอื่น ๆ (2553 : 5) ที่ได้ศึกษาบทบาทของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่มีต่อภาวะจิตลักษณะของบุคลากรในองค์การที่บริหารจัดการโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า จิตลักษณะด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตนไม่มีความสัมพันธ์กับความพอเพียงในระดับองค์การและความมีเหตุผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักความเป็นไทย ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ข้าราชการครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนได้รับทราบข้อมูลพื้นฐานในการนำไปวางแผนเพื่อพัฒนา และส่งเสริม พฤติกรรมรักความเป็นไทย สร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้แก่เยาวชน

2. เนื่องจากการได้รับแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทย สามารถพยากรณ์พฤติกรรมรักความเป็นไทย ได้ดีที่สุด ดังนั้น บุคคลที่เป็นแบบอย่างพฤติกรรมรักความเป็นไทยที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน คือพ่อ แม่ ผู้ปกครอง จะต้องส่งเสริมแนะนำให้ความรู้และเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนให้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณี ไทย รวมทั้งการใช้ภาษาไทย และมารยาทไทย เพื่อที่นักเรียนจะได้นำสิ่งที่เห็นว่าดีมีคุณค่านำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเป็นการส่งผลดีต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 เช่น การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน การสนับสนุนจากคนรอบข้าง เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยของนักเรียนในระดับชั้นต่อ ๆ ไป เช่น ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความสอดคล้องกับผู้รับ

3. ควรนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักความเป็นไทยไปศึกษาในลักษณะความสัมพันธ์เชิง สาเหตุว่าตัวแปรเหล่านี้มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมเพียงใด

บรรณานุกรม

- ขวัญจิรา อินทร์เอี่ยม. การพัฒนาการรักความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : การทดลองแบบ
 สี่กลุ่มของโซโลมอน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม
 แห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, 2554.
- จรรุญ เครือไชย. การพัฒนาแบบวัดคุณธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550.
- ชาติชาย กิ่งมิ่งแอ และคนอื่น ๆ. “รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
 จังหวัดอุดรธานี,” วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. 10,34 (ตุลาคม - ธันวาคม 2558):
 111 - 119.
- ดุจเดือน พันธุมนาวิน. รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ.
 กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
 (องค์กรมหาชน), 2550.
- ธีระศักดิ์ กำปรรณารักษ์ และคนอื่น ๆ. “บทบาทของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่มีต่อภาวะจิตลักษณะของ
 บุคลากรในองค์การที่บริหารจัดการโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง,” วารสารวิจัยทรัพยากรมนุษย์.
 5, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2553): 3 - 13.
- นฤทัย ดาวเรือง. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์กับพฤติกรรมวัฒนธรรมด้านคตินิยมของวัยรุ่น
 โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- ปัทมา ปรัชญาเศรษฐ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความกตัญญูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- พระชูชาติ คงสีดา. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว ความใกล้ชิดศาสนากับ
 การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิธีการเรียนทางไกลในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนัก. แนวทางการพัฒนาการวัดผลและประเมินผล
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2552.
- ศิริพร ประสาทมงคล. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสตรีชนบท.
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก หน้า 3
 19 สิงหาคม 2542). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, 2542.
- . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
 2551.
- สุจินดา มุลผล. การศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกตัญญูของเด็กของ
 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
 มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- อนันต์ แยมเยื่อน. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีมารยาททางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2551.
- อลงกรณ์ ปรีวดีพงศ์. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับการรับรู้ข่าวสารวัฒนธรรมไทยของ
 นักเรียนมัธยมปลายในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.